

5. Jeżeli decyzja o ograniczeniu wynagrodzenia zostanie uchylona, pracownikowi wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia.

6. W razie uchylenia decyzji o zawieszeniu pracownika w wykonywaniu obowiązków pracowniczych, kierownik jednostki nadrzędnej albo Minister Łączności w stosunku do pracowników określonych w § 55 ust. 4 zarządza wypłatę pozostałej części wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli nie wszczęto przeciwko pracownikowi postępowania dyscyplinarnego.

7. Pozostałą część wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, wypłaca się pracownikowi, jeżeli został uwolniony od zarzutu popełnienia przekroczenia służbowego prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej.

8. Pracownikowi, który był tymczasowo aresztowany, wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne umorzono, z wyjątkiem warunkowego umorzenia lub umorzenia z powodu przedawnienia albo amnestii.

§ 59. 1. Kary dyscyplinarne wpisuje się do akt osobowych pracownika.

2. Kara dyscyplinarna wymierzona pracownikowi przez komisję dyscyplinarną, z wyjątkiem kary zwolnienia dyscyplinarnego z pracy, ulega zatarciu po upływie dwóch lat od wykonania prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej.

3. Kierownik zakładu pracy w stosunku do podległych pracowników albo kierownik jednostki nadrzędnej w stosunku do kierownika zakładu pracy, jego zastępcy i głównego księgowego, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i nienaganne zachowanie się ukaranego, może — po upływie jednego roku od wykonania kary — z własnej inicjatywy lub na wniosek zakładowej organizacji związkowej ukaranego dokonać zatarcia wymierzonej kary.

4. Przed zatarciem kary dyscyplinarnej pracownikowi nie można powierzyć wyższego stanowiska pracy oraz podwyższyć wynagrodzenia.

5. Kara dyscyplinarna warunkowo zawieszona w myśl § 53 ulega zatarciu z upływem miesiąca od zakończenia okresu zawieszenia.

6. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje przez jej wykreślenie z akt osobowych pracownika.

§ 60. Minister Łączności określi szczegółowe zasady, skład i tryb powoływania komisji dyscyplinarnych oraz zasady i tryb postępowania przed komisjami dyscyplinarnymi.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 61. 1. Organy właściwe do mianowania dokonają w terminie do dnia 31 grudnia 1988 r. mianowania pracowników spełniających warunki określone w § 3 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników, do których stosuje się § 3 ust. 4 pkt 2.

§ 62. W sprawach dyscyplinarnych wszczętych, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 63. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 51, poz. 329, z 1978 r. Nr 8, poz. 30 i z 1982 r. Nr 13, poz. 103).

§ 64. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1986 r.

w sprawie określenia osób prawnych, które mogą być wyznaczone syndykami upadłości w postępowaniu upadłościowym w stosunku do przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1983 r. o poprawie gospodarki przedsiębiorstwa państwowego oraz o jego upadłości (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W postępowaniu upadłościowym w stosunku do przedsiębiorstw państwowych syndykami upadłości mogą być wyznaczone następujące osoby prawne:

1) przedsiębiorstwa państwowe,

2) przedsiębiorstwa wspólne lub mieszane,

3) zrzeczenia przedsiębiorstw państwowych,

4) spółki, w których Skarb Państwa lub osoby prawne wymienione w punktach poprzedzających mają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

§ 2. Osoba prawna wyznaczona syndykiem upadłości powinna odznaczać się dobrym stanem gospodarki, dysponować organizacyjnymi i kadrowymi możliwościami należytego wykonania obowiązków syndyka, mieć siedzibę

lub siedzibę należącego do niej zakładu w pobliżu siedziby przedsiębiorstwa upadłego lub miejsca, gdzie znajduje się przeważająca część jego majątku, oraz w miarę możliwości prowadzić działalność w ramach tej samej branży lub być tego samego rodzaju co przedsiębiorstwo, w stosunku do którego jest prowadzone postępowanie upadłościowe.

§ 3. Warunki, o których mowa w § 2, mogą być ustalane na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wprowadzania dopłat do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych i muzeów oraz usług hotelarskich i turystycznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. Nr 8, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1979 r. w sprawie zasad wprowadzania dopłat do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych i muzeów oraz usług hotelarskich i turystycznych (Dz. U. Nr 14, poz. 94) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopłata do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych lub muzeów może być ustalona w wysokości nie przekraczającej 50% ceny biletu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 listopada 1986 r.

w sprawie kuratorów sądowych.

Na podstawie art. 131 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Kuratorzy sądowi — zawodowi i społeczni pełnią funkcje związane ze szczególną odpowiedzialnością za ochronę porządku i bezpieczeństwa publicznego w celu wychowania i resocjalizacji podopiecznych, wykonując w sądach powszechnych czynności o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym i profilaktycznym oraz inne czynności określone w rozporządzeniu, a także w przepisach odrębnych.

§ 2. 1. Kuratorzy sądowi, spełniający swe czynności w wydziałach karnych sądów rejonowych i w wydziałach penitencjarnych, są kuratorami dla dorosłych.

2. Kuratorzy sądowi, spełniający swe czynności w wydziałach rodzinnych i nieletnich, są kuratorami rodzinnymi.

§ 3. 1. Prezes sądu rejonowego zwołuje co najmniej raz w roku konferencję kuratorów sądowych w celu omówienia wniosków wpływających z wykonywanych przez nich zadań oraz spraw i potrzeb kuratorów.

2. Prezes sądu wojewódzkiego zwołuje co najmniej raz w roku konferencję kuratorów zawodowych w celu omówienia zadań wpływających z realizacji wychowawczo-resocjalizacyjnej i profilaktycznej funkcji sądów.